

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю «Кадрове агентство «Азов Персонал Сервіс» щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 частини першої статті 12 Господарського процесуального кодексу України

м. Київ
28 травня 2014 року
№ 64-у/2014

Справа № 2-55/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бринцева Василя Дмитровича — головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Касмініна Олександра Володимировича — доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю «Кадрове агентство «Азов Персонал Сервіс» щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 частини першої статті 12 Господарського процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О. В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю «Кадрове агентство «Азов Персонал Сервіс» (далі — Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 1 частини першої статті 12 Господарського процесуального кодексу України (далі — Кодекс) в аспекті того, чи передбачають визначені норми Кодексу право на звернення підприємств (суб'єктів господарювання — роботодавців, які використовують працю

найманих працівників) до господарського суду з позовом про стягнення грошової компенсації за невикористані звільненими, у порядку переведення до них, працівниками дні щорічних відпусток за попереднім місцем роботи.

Автор клопотання обґрунтовує необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Кодексу неоднозначним їх застосуванням господарськими судами, що, на його думку, порушує права та інтереси Товариства.

Суб'єкт права на конституційне звернення на підтвердження різної судової практики посилається на долучені до конституційного звернення копії судових рішень судів загальної юрисдикції.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 21 травня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

За правовою позицією Конституційного Суду України під неоднозначним застосуванням судами України положень Конституції чи законів України розуміється різне застосування одних і тих же їх норм за однакових юридично значимих обставин в судових рішеннях, які набули законної сили (Ухвала від 22 листопада 2011 року № 58-у/2011).

Зі змісту конституційного звернення та долучених до нього матеріалів не вбачається неоднозначного застосування судами України положень пункту 1 частини першої статті 12 Кодексу.

Так, постановою Вищого господарського суду України від 11 липня 2013 року залишено без змін рішення Донецького апеляційного господарського суду від 3 липня 2012 року у справі про відмову у прийнятті позовної заяви через її непідвідомчість згідно з пунктом 1 частини першої статті 12 Кодексу, оскільки спір виник між юридичною і фізичною особами та вже був вирішений загальним місцевим судом.

Крім того, постановами Вищого господарського суду України від 10 жовтня 2012 року, від 4 червня 2013 року, від 14 січня 2014 року рішення судів першої та апеляційної інстанцій у справах, стороною яких було Товариство, скасовано та передано на новий розгляд до господарського суду Донецької області. Однак за правовою позицією Конституційного Суду України скасовані судові рішення не можуть братися до уваги при вирішенні питання про неоднозначність застосування судами положень Конституції України та законів України (Ухвала від 20 квітня 1999 року № 4-у/99).

В інших доданих до конституційного звернення судових рішеннях загальних судів міста Маріуполя вказані положення Кодексу не застосовувались.

Отже, Конституційний Суд України вважає, що автор клопотання не дотримав вимог пункту 4 частини другої статті 42, статті 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

У Х В А Л И В:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю «Кадрове агентство «Азов Персонал Сервіс» щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 частини першої статті 12 Господарського процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ